

УДК 378.22:331.546 (745/749)

Захарова Світлана Геннадіївна¹,

кандидат наук з державного управління, доцент, Класичний
приватний університет, Запоріжжя, Україна,

E-mail: avtor23@i.ua

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ У ПРОЦЕСІ ЇХ ПІДГОТОВКИ

Анотація: У статті розглянуто особливості професійного проектно-образного мислення дизайнера. Проблема дослідження професійного мислення дизайнерів є відносно молодою, що пов'язано, передусім, з недавнім нормативним оформленням самої дизайнерської діяльності. Складність, системність, багатоплановість дизайну як сфери професійної діяльності вимагає від фахівця особливих якостей його професійного мислення. Стандарт дизайн-освіти, який зазначає необхідність формування фахівця, здатного вирішувати дизайн-проблеми, є єдиним для всіх. Змістом професійного мислення дизайнера є проектно-образне мислення, яке забезпечує ефективність проектувальної діяльності фахівця, поєднуючи у собі образну площину творчого, художнього мислення митця та аналітичну, раціональну площину проектного мислення архітектора, конструктора тощо.

Ключові слова: дизайнер, професійна підготовка, проектно-образне мислення.

Постановка проблеми. Проблема дослідження сутності професійного мислення дизайнера, змістом якого визначається проектно-образне мислення, бере свої витoki зі складності, системності самого феномена мислення, із суперечливості підходів у сучасній психолого-педагогічній науці до розуміння його природи, незважаючи на багатолітній досвід вивчення людського розуму. Отже, перш ніж розглянути особливості професійного проектно-образного мислення дизайнера, визначаються концептуальні положення щодо мислення людини взагалі, які стануть підґрунтям його розуміння.

¹ © Захарова С.Г.

Незважаючи на велику кількість теорій мислення, у сучасній науці єдиним для усіх них є те, що, по-перше, мислення характеризується інтелектуальним, раціональним, когнітивним знанням всупереч чуттєво-емоційному; по-друге, функціональним аспектом мислення є вирішення завдань-проблем; по-третє, мислення починається з визначення проблеми та завершується її вирішенням у вигляді певного результату.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Здійснений аналіз праць вітчизняних та зарубіжних учених з проблеми дослідження сутності дизайну як особливої сфери діяльності фахівця (В.Л. Глазичов [4], О.І. Генісаретський [3], В.Ю. Медведєв [11] та ін.) дозволяє стверджувати, що дизайн є специфічним явищем, який віддзеркалює культурно-історичний етап розвитку суспільства. Різні філософії дизайну, на думку Т. Мальдонадо [17], є проявом різного ставлення до світу. Місце, яке відводиться дизайну у світі, залежить від того, як розуміється цей світ.

Складність мислення як особливої феномену виявляється в багатьох його видах.

Традиційна класифікація мислення пов'язана з розподіленням його на наочно-дієве, наочно-образне та словесно-логічне (О.М. Леонтьєв [10], С.Л. Рубінштейн [14], В.Д. Шадриков [16] та ін.). Основними ознаками наочно-дієвого мислення є, по-перше, нерозривний зв'язок зі сприйняттям, оперування тільки речами та їх зв'язками, які безпосередньо сприймаються та які подані у сприйнятті; по-друге, нерозривний зв'язок з прямим маніпулюванням речами, принципова неможливість реалізувати поставлене завдання без участі практичних дій.

Формулювання цілей статті. Аналізуючи вітчизняний та світовий досвід вивчення проблем професійного мислення майбутнього дизайнера, диференціювати основні підходи вчених до розуміння особливостей цього мислення.

Основна частина. До основних видів сучасної дизайнерської діяльності як специфічної професійної діяльності

фахівців, спрямованої на проектування об'єктів середовища, оточуючого людину, більшість учених відносять:

1. індустріальний дизайн – це проектування найбільш працездатних, технічно складних об'єктів, які визначають господарсько-економічний розвиток суспільства (продукція машинобудування та станкобудівництва, транспортні засоби, зброя, меблі та обладнання для інтер'єрів, медичне обладнання та ін.);

2. графічний дизайн – це розробка, проектування книжкової, плакатної продукції, оформлення етикеток, упакування, розробка фірмових знаків та стилів, шрифтів;

3. комп'ютерний дизайн, що забезпечує графічне зображення, оформлення системи інформації в комп'ютерній мережі;

4. дизайн архітектурного середовища, що охоплює проектування інтер'єрів та зовнішнього архітектурного середовища;

5. дизайн виставкових експозицій, святкового оформлення життєвого простору;

6. дизайн одягу та аксесуарів;

7. арт-дизайн, спрямований на організацію художніх вражень завдяки вилученню утилітарних характеристик об'єктів і надання виключно емоційних ознак.

Отже, основними положеннями, що визначають розуміння сутності мислення людини за результатами здійсненого теоретичного аналізу, є такі:

1. Мислення є складним процесом свідомого відображення суб'єктом дійсності в її властивостях, зв'язках та відношеннях. У процесах мислення об'єкт вступає у нові зв'язки та відносини, проявляється в нових властивостях та якостях. Мислення характеризується інтелектуальним, раціональним, когнітивним знанням всупереч чуттєво-емоційному; воно взаємопов'язане з чуттєвим пізнанням, ґрунтується на даних сприйняття, відчуття, представлень, проте виходить за їх межі. Тобто мислення являє собою загальний механізм “аналізу через синтез”.

2. Функціональною властивістю мислення є вирішення завдань-проблем. Мислення є функцією суб'єкта, який мислить, вирішуючи значущу для нього проблему.

Мислення характеризує активну цілеспрямовану діяльність, у процесі якої здійснюється переробка вже існуючої інформації та такої, що тільки надійшла, відокремлення зовнішніх, випадкових, другорядних її елементів від основних, внутрішніх, таких, що відображають сутність явища, яке досліджують.

3. Процес мислення починається з постановки проблеми та завершується її вирішенням у вигляді певного результату. Основними стадіями мисленевого процесу є: 1) стадія підготовки (постановки проблеми); 2) стадія дозрівання рішення; 3) стадія народження рішення, інтуїтивне осяяння; 4) перевірка знайденого рішення.

4. Мисленева діяльність не просто відтворює особливості деяких зовнішніх предметів, але й характеризується змінами самого суб'єкта пізнання, що спричиняє наступні можливості щодо пізнання нових об'єктів.

5. Залежно від характеру матеріалу, на якому здійснюється мисленева діяльність, за характером зв'язків та відносин, зв'язків з практикою, існує багато видів мислення. Залежно від змісту предметної діяльності, в яку включено мислення, воно отримує назву професійного.

Входження поняття “професійне мислення фахівця” в категоріальний апарат психолого-педагогічної науки відбулося ще у ІХ столітті, проте й до тепер воно залишається суперечливим. В психолого-педагогічній науці професійне мислення розглядається як:

1) мислення людини в процесі вирішення професійних завдань, професійної діяльності і як слідство – тільки практичне мислення на відміну від теоретичного, загального;

2) компетентне мислення, що визначається інтелектуальними вміннями вирішувати професійні знання та характеризується поєднанням мінімального ризику наслідків та прийняттям оптимальних специфічно-професійних рішень;

3) особливий склад розуму, специфічно спрямований, адекватний сутності професійної діяльності;

4) вищий рівень професійного розвитку мислення, що характеризується творчим характером; вид мислення, який оперує різноманітними евристичними як прийомами рішення професійних творчих завдань;

5) специфічно фахове мислення, що має практичну спрямованість, конкретність та конструктивність;

6) вищий пізнавальний процес пошуку, виявлення та вирішення проблемності в процесі професійної діяльності та ін..

Не дивлячись на суперечливі погляди вчених, професійне мислення на сьогодні розглядається як таке, що має специфічно фахові характеристики, пов'язані зі специфікою професійної діяльності, розвиток якого свідчить про успішне професійне становлення фахівця, про підвищення рівня його професійної компетентності.

Термін “професійне мислення” у науковій літературі використовують відносно фахівця певної сфери діяльності з відповідним предикатом: “технічне мислення інженера”, “клінічне мислення лікаря”, “просторове мислення архітектора”, “художнє мислення митця”, “математичне або фізичне мислення вченого”, “економічне мислення менеджера” та ін. Під цими характеристиками мислення автори, як правило, розуміють особливості мислення фахівців, що забезпечують успішне виконання професійних завдань високого ступеню складності: швидко, точно, оригінально вирішувати як ординарні, так і неординарні завдання у певній професійній сфері. Таких фахівців характеризують як людей творчих, таких, які по-особливому уявляють предмет своєї діяльності, здатних до раціоналізаторства, відкриття нового [9].

Проблема дослідження професійного мислення дизайнерів є відносно молодого, що пов'язано, передусім, з недавнім нормативним оформленням самої дизайнерської діяльності.

Під поняттям “дизайн” (від англ. *design* – схема, креслення, замальовка) у сучасній науці розуміють проектну діяльність з розробки промислових виробів з високими споживачькими властивостями та естетичними якостями, з

формування гармонійного предметного середовища жилої, промислової та соціально-культурної сфер [6].

Дизайн – це широка сфера діяльності, пов'язана з проектуванням різних об'єктів матеріального середовища, яке оточує людину; це художньо-технічне проектування (як результат поєднання художнього та технічного в розробці майбутніх об'єктів), проектування, яке зорієнтовано на задоволення як естетичних, так утилітарних потреб людей. Об'єктами матеріального середовища, з якими працює дизайнер, є й одяг, і будинки, і транспортні засоби, і знаряддя праці, і предмети побуту, й інформаційні прилади, знаки міжособистісної комунікації та ін.

Отже, дизайнер має особливий клас завдань, які відрізняються від завдань традиційних проектувальників. Цей особливий клас завдань є загальним для проектування різних об'єктів, які можуть не мати між собою нічого спільного з боку традиційного проектування тієї чи іншої спеціальності (інженерії, архітектури, декорації), в яких об'єктом проектування є квазізамкнена система, що характеризується набором чітко визначених параметрів та низкою функціональних властивостей [12].

Характерними особливостями професійної діяльності дизайнера є такі. По-перше, дизайнер вирішує своє професійне завдання зі створення необхідних речей за допомогою використання такого похідного матеріалу природи, який забезпечує появу продукту, що одночасно задовольняє потреби виробника та споживача. Основним законом створення дизайн-продукту є реалізація “міри людини” – врахування індивідуальності споживача, коли на перше місце в процесі дизайн-проектування виходить не слідування модній тенденції, авторитетній думці, а орієнтація на індивідуальні особливості замовника, бачення споживача, долаючи стереотипи, автоматизм повсякденного сприйняття та життя.

Дизайнерський підхід до вирішення проектних завдань характеризується необхідністю врахування багатьох чинників: 1) які зумовлені спрямованістю проектування на задоволеність утилітарних та естетичних запитів споживачів-користувачів

продукції (комфортності, зручності, безпеки, гармонійності, відповідності навколишньому середовищу тощо); 2) які продиктовані жорсткими умовами виробничо-економічної сфери (технології виготовлення, матеріалів виробництва, комплектуючих елементів відповідно економічної доцільності та ін.); 3) які визначають комерційний успіх при реалізації продукції (тенденції моди, захист корпоративних інтересів, реклама та ін.).

По-друге, в дизайн-діяльності завжди присутній конфлікт між художнім та споживацьким, комерційним, утилітарним. До сьогодні існують різні погляди дизайнерів на значущість художнього компоненту. Для перших він є визначальним, що виявляється у такому твердженні: художній нарис, як і дизайнерський проект, самоцінний, навіть якщо проект не набуває свого вирішення в матеріалі. Для інших результат дизайнерського проектування завжди проявляється у реальному існуванні речей; художній компонент присутній у дизайні, проте він не є основоположним.

По-третє, коло речей, які проектує дизайнер, постійно розширюється; сьогодні вже не існує предметів, обладнання та речей, які б не були охоплені працею художника-дизайнера [2].

По-четверте, характерною тенденцією дизайну є прагнення проектувати не окремі речі, а цілісні за формою комплекси, що змінюють та гармонізують навколишнє середовище, сприяють розвитку людської культури.

По-п'яте, перед дизайнером завжди стоять художні завдання, які пов'язані як з його особистим світоглядом, так і з домінуючою ідеологією, яка впливає на дизайнерську діяльність.

Складність, системність, багатоплановість дизайну як сфери професійної діяльності вимагає від фахівця особливих якостей його мислєдіяльності, його професійного мислення.

Професійне мислення дизайнерів у вітчизняній та зарубіжній літературі, як правило, визначають через предикат: "художньо-образне", "проектне", "візуальне", "системне", "творче".

Причому здійснений аналіз наукових праць з теорії та методології дизайну, напрямів професійної підготовки майбутніх дизайнерів, психології творчості та інших сфер наукового знання дозволяє диференціювати основні підходи вчених до розуміння особливостей професійного мислення дизайнера наступним чином:

- автори першого підходу взагалі унеможливають як таке пізнання професійного мислення дизайнерів, наполягаючи на недовільні, несвідомі механізми їх мислення, інсайт, інтуїцію;

- науковці, погляди яких віднесені до другого підходу, акцентують увагу на одному специфічному виді мислення, який забезпечує успішність дизайн-діяльності;

- відповідно третього підходу, професійне мислення дизайнера є складним системним явищем, що містить декілька ключових складових.

Такі розбіжності в розумінні професійного мислення дизайнерів визначаються великою кількістю напрямків дизайн-підготовки. Адже промисловий, графічний, web-дизайн та дизайн середовища мають свої особливості, які суттєво відрізняються не тільки у створюваних образах та їх моделях, але навіть у якостях мислення. Так, промисловий дизайн і дизайн середовища вимагає сформованого просторового й комбінаторного типу мислення, графічний дизайн і дизайн реклами – образного та економічного мислення, web-дизайн – логічного й системного мислення.

Але стандарт дизайн-освіти є єдиним для всіх, який зазначає необхідність формування фахівця, здатного вирішувати дизайн-проблеми. Враховуючи всі зазначені особливості професійного дизайнерського мислення, не треба ділити види мислення за сферою дизайн-діяльності, але визначимо спільні якості з метою визначення педагогічних умов формування професійного мислення майбутнього дизайнера.

У своїх дослідженнях А.Д. Григор'єв [5] виділяє основним завданням дизайн-освіти формування діючої особистості, здатної до творчого мислення. Проектне мислення студентів-дизайнерів, на думку автора, представлено такими

компонентами: формування проектного задуму, пошук оптимальних рішень проектних творчих задач, вибір матеріалів і засобів вираження та візуалізації, планування творчого процесу професійної діяльності з урахуванням специфіки проектною ситуації.

У своїй монографії І.Л. Белова характеризує проектну культуру дизайнера як особливий тип його мислення й вид проектно-перетворювальної діяльності. Досягнення особистістю високого рівня проектною культури не тільки забезпечує готовність до проектування предметного світу, але створює базу для продуктивної професійної діяльності [2].

Крім проектного мислення, як основної складової професійного мислення, що забезпечує діяльність дизайнера, учені визначають візуальне мислення. Візуальне мислення – це спосіб рішення проблемних завдань у сфері образного моделювання з опорою на внутрішні візуальні образи. Основою візуального мислення є наочно-дійове й наочно-образне мислення, в яких шляхом предметно-практичних і чуттєво-практичних дій відбувається оперування якостями об'єктів, формуються зовнішні перцептивні дії.

Займаючись проблемами психології мистецтва, американський психолог Р. Арнхейм розвиває теорію візуального мислення, яка базується на припущенні, що сприйняття в основі своїй представляє пізнавальний процес, який визначається формами й типом зорового сприйняття, тобто він поєднує різні за якостями процеси – пізнання й мислення. Перш за все він робить акцент на тому, що естетичне сприйняття не є пасивний, споглядальний акт, а творчий, активний процес. Воно не обмежується лише репродукуванням об'єкта, але має й продуктивні функції, які полягають у створенні візуальних моделей. Кожен акт візуального сприйняття, на думку Р. Арнхейма, являє собою активне вивчення об'єкта, його візуальну оцінку, відбір суттєвих рис, їх порівняння зі слідами у пам'яті, їх аналіз та організацію в цілісний візуальний образ [1].

Переважна більшість учених визначає системне мислення як таке, в основі якого лежить системний підхід, що являє собою сукупність евристичних принципів і методів – побудова певної концептуальної системи, яка описує об'єкт вивчення в рамках класичної схеми системного аналізу. Кожен елемент знань при

цьому набуває своє місце, роль і функціональне призначення у зв'язку з іншими елементами тільки в системі відносин.

Основою системного проектування, що забезпечує системне мислення є, як правило, не вирішення конкретних завдань, але розробка й реалізація конкретних методів, що повинні забезпечувати не тільки розробку нового продукту, але й впровадження його на практиці. До основних проблем системного дизайну належать такі:

- типологія естетичної рефлексії й структурного дослідження форм естетичної свідомості;
- типологія художнього як основи класифікації дизайн-систем (програм);
- естетична інтерпретація засобів художньо-образного моделювання, розроблених мистецтвом;
- реконструкція базових культурно-семіотичних структур традиційних художніх категорій, створення культурних зразків і становлення культурологічного пізнання;
- інтерпретація дизайн-програм, що обґрунтовують етичний і естетичний аспекти творчої діяльності дизайнера тощо [4].

На думку Дж. О'Коннора [13], системне мислення є якістю фахівця, що забезпечує можливість виявляти й застосовувати на практиці принципи зворотного зв'язку, виникнення емерджентних якостей і циклічної причинності. Вчений також відзначає, що системне мислення не є лінійним, але має циклічний порядок.

Багато учених, які досліджують проблеми сучасного дизайну та дизайн-освіти, наполягають на творчому (продуктивному) професійному мисленні фахівця, яке має бути сформоване в процесі фахової підготовки.

Основна суть теорії творчого мислення полягає в розгляданні проблемної ситуації не з позицій її дескрипції, а з позиції пошуку її нової моделі, представлення проблемної ситуації в новому світлі, що, в свою чергу, призводить до появи нових неочікуваних рішень. Досить умовно методи рішення проблемної ситуації можна розділити на три групи:

– методи, що характеризують проблемну ситуацію в межах якоїсь альтернативної формальної мови, наприклад, графічної, що дає змогу побачити проблему з іншої точки зору;

– методи, спрямовані на заміну існуючої дескрипції на якусь нову. Ця група методів базується на інтуїтивних якостях особистості та скерована на необхідність нової, навіть безкорисної пропозиції;

– методи, які руйнують старе бачення проблемної ситуації шляхом детальної критики кожної ланки проблемної ситуації, в результаті чого одна або декілька ланок падають, ламаючи ціле старе уявлення проблемної ситуації і на її місці виникає нове, що дає змогу знайти нове рішення.

Як стверджує В.В. Турчин, професійне мислення дизайнера як специфічний спосіб людського буття, його цілеспрямоване переосмислення щодо використання об'єкта проектування та пов'язаних із ним проблем формоутворення, за своєю будовою ієрархічно, складається з двох рівнів: цілісного та синтетичного, змістом яких є проектно-образне мислення [15]. Проектно-образне мислення дизайнера, за думкою дослідника, характеризується суттєвим зв'язком проектування з художньою творчістю та наявністю у дизайнера естетичної рефлексії.

Отже, здійснивши аналіз наукових підходів до сутності професійного мислення дизайнера, важливо зазначити те, що, незважаючи на неоднозначність розуміння науковцями змістовного наповнення такого складного явища, як професійне мислення дизайнера, більшість учених наполягають на творчому й системному характері мислєдїяльності фахівця; значній ролі його образного, візуального мислення; існуванні несвідомого, інтуїтивного компоненту, що призводить до інсайту; проектній природі мислення; домінуванні таких властивостей, як гнучкість, оригінальність, чутливість до проблем, які вирішуються.

Висновки. Змістом професійного мислення дизайнера є проектно-образне мислення, яке забезпечує ефективність проектувальної діяльності фахівця, поєднуючи у собі образний напрямок творчого, художнього мислення митця та

аналітичний, раціональний напрямок проектного мислення архітектора, конструктора тощо.

Вважається, що професійне мислення дизайнера творче та креативне, тому що нестандартна ідея без втілення в предметний світ не є значимою; системне, яке вирішує нестандартні проблеми з позицій системного аналізу; проектне, яке розвиває проектну миследіяльність; візуальне, яке не набуває свого предметного оформлення, тобто складне інтегративне утворення, яке має декілька ключових складових.

Перспективи подальшого дослідження. У даній статті було проаналізовано зміст професійного мислення дизайнера. Визначаючи професійне мислення майбутніх дизайнерів проектно-образним, ми маємо можливість формувати і розвивати образну сторону мислення дизайнера, яка відповідає за чуттєві, творчі якості мислення, та формувати проектну сторону, яка характеризує аналітичні, раціональні навички фахівця. Тільки взаємозв'язок цих двох аспектів – образного і проектного – становить професійне мислення дизайнера, яке продукує інноваційні ідеї, забезпечує швидке та якісне втілення цих ідей в життя, мобільно реагує на потреби часу.

Література

1. Арнхейм Р. Визуальное мышление / Р. Арнхейм // Зрительные образы: феноменология и эксперимент: Сб.переводов. – Душанбе, 1973. – С. 6-32.
2. Белова И.Л. Развитие проектной культуры будущего дизайнера-педагога в инженерно-педагогическом вузе: моногр. / Белова И.Л. – Н. Новгород: ВГИПУ, 2007. – 164 с.
3. Генисаретский О.И. Проблемы рефлексивных состояний / О.И. Генисаретский // Вопросы методологии. – 1999. – № 1-2. – С. 16–27.
4. Глазычев В.Л. О дизайне. Очерки по теории и практике дизайна на Западе / В.Л. Глазычев. – М.: Искусство, 1970. – 192 с.
5. Григорьев Э.П. Теория и практика машинного проектирования объектов строительства / Григорьев Э.П. – М.: Стройиздат, 1978. – 208 с.
6. Джонс Дж. К. Инженерное и художественное конструирование: Современные методы проектного анализа / Джонс Дж. К. – М.: Мир, 1976. – 374 с.

7. Дизайн. Иллюстрированный словарь-справочник / Под ред. Г.Б. Минервин, В.Т. Шимко, А.В. Ефимов. – М.: Архитектура-С, 2004. – 288 с.

8. Дизайн: очерки теории системного проектирования / Н.П. Валькова, Ю.А. Грабовенко, Е.Н. Лазарев, В.Н. Михайленко. – Л.: ЛГУ, 1983. – 183 с.

9. *Кашапов М.М.* Психология профессионального педагогического мышления (методология, теория, практика) / М.М. Кашапов // Психология профессионального педагогического мышления / Под ред. М.М. Кашапова. – М.: Изд-во Института психологии РАН, 2003. – С. 73 – 143.

10. *Леонтьев А.Н.* Лекции по общей психологии / Леонтьев А.Н. – М.: ПЕР СЭ, 2000. – 387 с.

11. Медведев В.Ю. Роль дизайнера в формировании культуры / В.Ю. Медведев. – Учеб. пособие. – 2-е изд. – СПб.: СПГУТД, 2004. – 108 с.

12. *Нельсон Дж.* Проблемы дизайна / Нельсон Дж. – М.: Искусство, 1976. – 208 с.

13. *О'Коннор Дж.* Искусство системного мышления: Необходимые знания о системах и творческом подходе к решению проблем / Джоозеф О'Коннор и Иан Макдермотт. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. – 256 с.

14. *Рубинштейн С.Л.* Основы общей психологии / Рубинштейн С.Л. – СПб: Питер, 2007. – 720 с.

15. *Турчин В.В.* Особливості формування проектно-образного мислення дизайнера: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства спец.: 05.01.03 “Технічна естетика” / В.В. Турчин. – Харків, 2004. – 20 с.

16. *Шадриков В.Д.* Ментальное развитие человека / В.Д. Шадриков. – М.: Аспект Пресс, 2007. – 284 с.

17. Эстетическая ценность объектов дизайна и ее функционирование в системе культуры / Ред.кол.: А.В.Иконников (отв.ред.) и др. // Труды ВНИИТЭ. Сер. “Техническая эстетика”. – М.: ВНИИТЭ, 1982. – Вып. 37. – 62 с.

Аннотация

Захарова С. Г. Формирование профессионального мышления будущих дизайнеров в процессе их подготовки. В статье рассмотрены особенности профессионального проектно-образного мышления дизайнера. Проблема исследования профессионального мышления дизайнера является относительно молодой, что связано, прежде всего, с недавним нормативным оформлением самой дизайнерской деятельности. Сложность, системность, многоплановость дизайна, как сферы профессиональной

деятельности требует от специалиста особых качеств его мыследеятельности, его профессионального мышления. Стандарт дизайн-образования является единым для всех, который отмечает необходимость формирования специалиста, способного решать дизайн-проблемы. Содержанием профессионального мышления дизайнера является проектно-образное мышление, которое обеспечивает эффективность проектировочной деятельности специалиста, сочетая в себе образную плоскость творческого, художественного мышления художника и аналитическую, рациональную плоскость проектного мышления архитектора, конструктора и тому подобное.

Ключевые слова: дизайнер, профессиональная подготовка, проектно-образное мышление.

Abstract

Zakharova S. G. Formation of Professional Thinking of the Future Designers in the Processes of their Preparation. The article describes the features of professional design and creative thinking of designer. The problem of professional thinking of the study design is new; it is connected with the recent normative registration of design activity itself. The complexity, consistency, diversity of design, as a sphere of professional activity requires special qualities from expert's mental activity and professional thinking. The standard of design education is the same for all, which shows the need to form a professional who can solve design problems. The content of the professional thinking of the designer is to design creative thinking, which provides the efficiency of designing activity specialist, combining figurative plane of creative and artistic thinking of the artist and the analytical, rational plane of project thinking of architect, designer, etc.

Keywords: designer, preparation, design and creative thinking.

Стаття надійшла в редакцію 15.03. 2016 р.